Ἔτος Α΄. Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1909. Ἀριθ. 32.

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής

Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « **Ἀντύπας** »
Ἀργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' Ἑβδομάδα.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ή 34-38.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ **Ἰδέαν** μὴ δυναμένων κτεῖναι.
Ματθ. κεφ. ί. 28.

ΝΕΟΣ ΓΟΛΓΟΘΑΣ!

« Ἀλφόνσε, Νέρων Ἱσπανὲ, Ἀλῆ πασσᾶ Ἀλφόνσε!
ὡς πτῶμα ἀπὸ σήμερον τυγχάνω θεωρῶν σε·
ὡς πτῶμα διαμελισθὲν ὑπὸ Θεᾶς τῆς Βόμβας,
ὡς νέας Συνειδήσεων ζητοῦντα κατακόμβας.
Ἀλφόνσε θὰ *βογγᾷ* γιὰ Σὲ Φερρὲρ Φραγκίσκου αἷμα!
Φραγκίσκου θύματος Φερρὲρ τοῦ Γολγοθᾶ τὸ στέμμα
ταχέως θὰ φορέσῃς Σὺ, ἀλλ' ὡς λῃστὴς Ἑβραῖος,
ἐνῷ Φραγκῖσκος ὁ Φερρὲρ τὸ φέρ' ὡς Ναζωραῖος ».

Ἡ Ἱσπανία στέλλει στρατὸν εἰς τὸ Μαρόκον καὶ ὁ Φερρὲρ διαμαρτύρεται διά τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ ἐκ σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν, τὴν δὲ διαμαρτυρίαν του ἐπακολουθοῦσι σκηναὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης κατὰ τοῦ Ἐπισήμου! Κράτους.

Ἰδοὺ τὸ μέγα ἔγκλημά του!

Ὁ Φραγκῖσκος Φερρὲρ, ὁ καθηγητὴς, ὁ δημοσιογράφος καὶ ἀρχηγὸς τῶν Δημοκρατικῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἱερεξεταστῶν ἢ ὑπὸ τῶν δικαίων δικαστῶν τῇ ἐμπνεύσει τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ταραχὰς τῆς 26 Ἰουλίου ἐν Ἱσπανίᾳ!

Ὁ Φερρὲρ ἐτουφεκίσθη ἔχων τὸ *πρόσωπον ἐστραμμένον* πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τῆς ἐκτελέσεως καὶ *μὲ ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς* καὶ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ὅτε τρεῖς σφαῖραι διεπέρασαν *τὸ κοσμοπολιτικὸν* κρανίον του καὶ μία τὸν λαιμόν του ἢ *τὸν βροντοφωνοῦντα ὑπὲρ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ λάρυγγά του!*

Ὁ Φερρὲρ ἐτουφεκίσθη καὶ ὁ τουφεκισμός του ἠκούσθη αὐθωρεὶ εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὡς τουφεκισμὸς αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς Συνειδήσεως, αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τῶν σκέψεων καὶς ἰδεῶν, δι' ἥνπερ ἀκόμα φεῦ! δυστυχῶς παλαίει ἡ Ἀνθρωπότης κατὰ τῶν θηριωδῶν αὐτῆς τυράννων μετὰ ἱστορικὴν ἐξέλιξιν ὁλοκλήρων χιλιετηρίδων!

Ὁ Φερρὲρ ἐτουφεκίσθη! ἀλλ' ἡ κεφαλὴ πλέον τοῦ Ἀλφόνσου δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐβλήθη πλέον διὰ ἠλεκτρικῶν ἐγκεφαλικῶν πυροβολισμῶν καὶ σπασμωδικῶς ἀναμένεται τὸ τέλος αὐτῆς!

Ὁ Φερρὲρ ἐτουφεκίσθη! ἀλλ' οἱ ἄλλοι Φερρὲρ οἱ πρὸ τοῦ τουφεκισμοῦ του καὶ οἱ νῦν διὰ τοῦ τουφεκισμοῦ του μυριοπλάσιοι δημιουργηθέντες τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλφόνσου *ἔβαλαν στὸ σημάδι!*

Ὦ! πόσον εἶνε ἡδὺς καὶ ὁ τραγικώτερος τῶν θανάτων ὑπὲρ τοιούτων ἰδεῶν, ὅταν μάλιστα προβλέπῃ ὁ θανατούμενος, ὅτι ἑκατομμύρια ἐγκεφάλων καὶ καρδιῶν θὰ συνομώσωσι πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ ἀδίκως χυθέντος αἵματός του, τὸ ὁποῖον ὡς Ἐριννὺς θεὰ θὰ *βογγᾷ* μέχρις ἱκανοποιήσεως ἐξ ἐστεμμένων κεφαλῶν πολαπλασίας!

Ψυχή! Φραγκίσκου τοῦ Φερρὲρ ποῦ τώρα φτερουγιάζεις,
τώρα, ποῦ πιὸ ἐλεύθερα τὸ Σύμπαν ἀγκαλιάζεις,
δὲν βλέπεις πλέον 'ξάστερα Ἀλφόνσον καὶ τὸν Κλῆρον
ὡς ὄντα πλέον λείψανα γερόντων κρονολήρων;
δὲν βλέπεις σκῆπτρα, στέμματα αἷμα σταζόντων θρόνων
ἐρείπια συστήματα τῶν ἀρχεγόνων χρόνων;
δὲν βλέπεις ὅρια κρατῶν ἢ τὰς γραμμὰς συνόρων
ἀποτελοῦντας σήμερον **φρενολογίας** ὅρον;
Βλέπω τὴν Ἀνθρωπότητα βαρέως νὰ καθεύδῃ
μὲ **ὅπια** λεγόμενα **Κατὰ Συνθήκην Ψεύδη!**

ΠΡΟΑΥΛΙΑ ΠΟΡΝΟΣΤΑΣΙΩΝ.

Μετὰ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους παρατηροῦντες τὴν ὁσημέραι ἔκπτωσιν τῶν ἄλλοτε ἁγνοτάτων οἰκογενειακῶν Ἑλληνικῶν ἠθῶν καὶ τὴν περιφρόνησιν **τοῦ ἄνθους τῆς παρθενέας,** τοῦ εὐοσμοτάτου καὶ περικαλλεστάτου ἠθικοῦ ἄνθους τοῦ θάλλοντος ἐν τῷ κήπῳ τῆς ζωῆς καὶ περικοσμοῦντος τὰς θελξιπίκρους πρασιὰς αὐτοῦ, φρίττομεν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.ΣΣ.Φ4.0013.410016

Ἀπὸ μυθικῶν χρόνων ἡ τιμὴ τῆς παρθενίας ἐθεωρεῖτο ὑψηλοτάτη καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἔθνεσι καὶ αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἀγρίοις ἐτύγχανε καὶ τυγχάνει ἰδιαιτέρας ὅλως λατρείας.

Παρὰ τοῖς ἐνδόξοις ἡμῶν προγόνοις ἡ θεὰ τῆς σοφίας Ἀθηνᾶ δὲν γεννᾶται διὰ σαρκικῆς μίξεως, ἀλλὰ περίλαμπρος ἀναπηδᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς **τοῦ πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε**, τηλαυγὴς ἐξέρχεται ἐκ τοῦ κρανίου τοῦ ὑπερτάτου τῶν θεῶν, τοῦ Διός, ὡς ἔμβλημα τῆς ἀπείρου σοφίας καὶ ἠθικῆς ἐν τῇ παρθενίᾳ.

Θρασεῖς θνητοὶ τυφλοῦνται ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης, διότι ἁπλῶς ἐτόλμησαν νὰ ἀτενίσωσι τὰ γυμνὰ αὐτῶν παρθενικὰ κάλλη ἐν ποταμοῖς λουόμενα.

Ὡς ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ Μυθολογία, οὕτω καὶ σύμπασαι αἱ τῶν λοιπῶν Ἐθνῶν, ἔστω καὶ ἀγρίων, ἔχουσι παρεμφερῆ παραδείγματα.

Τέλος δὲ πάντων ἐπισφραγίζεται ἡ ἀξία τῆς παρθενίας διὰ τῆς πρὸς τὴν ἄσπιλον κόρην τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης Ἀγγελικῆς προσρήσεως ἢ διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Θείου Πρέσβεως πρὸς τὴν Μαριὰμ διὰ τοῦ « χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ! »

Ὢ ! τοῦ μυστηρίου τῆς **διὰ παρθένου** ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ! Ὢ ! τοῦ τιμήματος **τῆς παρθενίας** τὸ ἄπειρον ! ὢ τῆς ἀξίας **τῆς παρθενικῆς ἁγνείας** τὸ ὑπεράγγελον !

Καὶ τίς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀπαριθμήσῃ τοὺς πρὸς **τὴν Παρθένον** Μαρίαν οὐρανίους ὕμνους τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων καὶ ᾀσματογράφων; καὶ τίς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκφράσῃ τὰ μυστηριώδη συναισθήματα τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐκφρασθῶσι δι' ᾀσμάτων πιστῶν πρὸς **τὴν Παρθένον** χριστιανῶν, πρὸς **τὴν Παρθένον**, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ὑψωθεῖσαν ὑπὲρ τὰ ἀγγελικὰ τάγματα σύμπαντα, τὴν χαιρετιζομένην μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου διὰ τοῦ « Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία », τὴν προσφωνουμένην δὲ ὑφ' ἡμῶν διὰ τοῦ.

« Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς,
χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. »

Καὶ τίς δύναται νὰ ἀτενίσῃ πνευματικῶς τὴν παρθενίαν τῆς Μαριὰμ καὶ νὰ μὴ τυφλωθῇ διανοητικῶς καὶ νὰ μὴ πάθῃ παράνοιαν, παραφροσύνην, ἔκστασιν φρενῶν ; !

Καὶ ἐν τούτοις **ἡ παρθενία**, δι' ἧς καὶ μόνης ἐσώθη ἡ ἀνθρωπότης διὰ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, καὶ ἐν τούτοις **ἡ παρθενία**, δι' ἣν διεξήχθησαν Μεσσηνιακοὶ καὶ Σαμνιτικοὶ πόλεμοι, δι' ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγριοι αἱματηρὰς συμπλοκὰς προκαλοῦσι, καὶ **ἐν τούτοις ἡ παρθενία**, πρὸς ἣν καὶ αὐτὰ τὰ ζῷα ἔχουσι ποιάν τινα τιμὴν κατὰ πειραματικὰς παρατηρήσεις, καὶ **ἐν τούτοις**, ἐπαναλαμβάνω, **ἡ παρθενία** κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ παντελῶς τὴν ἀξίαν καὶ τιμὴν αὐτῆς ὁσημέραι θεωρουμένη ὡς βλακεία ἴσως, ἴσως, ὑπὸ πολλῶν **ἀρρένων** καὶ **θηλέων** ἐκφύλων ἀπαδῶν τοῦ σημερινοῦ, οὐχὶ πολιτισμοῦ, καὶ οὐχὶ πολιτισμοῦ, ἀλλ' οὔτε βαρβαρισμοῦ, οὔτε κτην-ισμοῦ, ὡς προείπομεν, ἀλλά πως ἀνωτέρου τινὸς ὑπερκτην-ισμοῦ.

Καὶ ἰδοὺ μετὰ τὰ θεωρητικὰ τὰ πρακτικά.

Πρὸ δεκαετίας σχεδὸν εἰσήχθη εἰς πολλὰ καὶ διάφορα ἀνδρικὰ ῥαφεῖα ἡ συνήθεια ἡ ξενικὴ νὰ ἐργάζωνται κοράσια, καὶ δὴ οὐχὶ εἰς ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἀφανές, ὡς πανταχοῦ σχεδόν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ καὶ προσόψει τῶν ῥαφείων, ὡς ἐμπορικὸν μαστρωπικὸν μέσον τῶν ἐνδυομένων πολιτῶν.

Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ μὴ ἦνε τύραννος τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τοῦ πατρὸς ναναριζομένη μόνη της εἰς τὴν καμπυλόποδα **πολτρόναν**, γνωρίζομεν, ὅτι καὶ ἡ γυνὴ ἔχει ἰδιοφυΐας ἐργατικάς, ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ὅτι **σχεδὸν** πᾶν ἀνδρικὸν ἐπάγγελμα δύναται νὰ ἐξασκηθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ τρυφερωτέρου πως ἡμίσεως τοῦ ἀνδρὸς καὶ παράδειγμα ἔστωσαν ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ κράτη προηγμένα ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Ἀλλ' ὅταν οὐχὶ μόνον, ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ πατὴρ δὲν ἀνακουφίζηται διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἀδελφῆς ἢ κόρης, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύῃ **ἡ τιμὴ** ἡ οἰκογενειακὴ αὐτῶν διὰ τῆς Α. ἢ Β. ἐργασίας τῆς ἀδελφῆς ἢ τῆς κόρης τῆς πτωχῆς, **ἡ τιμή**, ἡ μόνη **προὶξ** τῶν πτωχῶν θηλέων, ἡ μόνη παρηγορία τῶν πενήτων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, **ἡ τιμή**, ἥτις πολλάκις προκαλεῖ καὶ ἐγκλήματα φόνων ὑπὸ τῶν ἀτιμασθέντων καὶ φυλακὰς καὶ χρηματικὰς ποινὰς καὶ λαιμοτόμον ἐνίοτε κατὰ στρέβλωσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν Σατύρων παριστάντων τὰ πράγματα ἄλλως ἢ ὑπὲρ τῆς τιμῆς ὡς προκειμένου, τότε τί ποιητέον; δὲν πρέπει νὰ μὴ δίδωμεν τὰς θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς ἡμῶν εἰς τὰ ῥαφεῖα ;

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ οἰκονομία ὑπαγορεύουσα αὐτὸ τοῦτο.

Μία πτωχὴ ῥάπτρια ἐν ῥαφείῳ ἀνδρικῷ λαμβάνει 50, 100, 200 ἔστω λεπτὰ τὴν ἡμέραν ἐργαζομένη ἀπὸ **χαραυγῆς** μέχρι **μεσονυκτίου**· μάλιστα !

Τώρα τί συμβαίνει δι' αὐτοῦ ; καταστρέφονται αὐταὶ αὗται αἱ ἐργάτριαι, αἵτινες ἄλλοτε ἐκέρδιζον 5 δραχμὰς τὴν ἡμέραν ῥάπτουσαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν πρὸς πρὸς τόσον ἢ τόσον τὸ Α. ἢ Β. κομμάτιον τοῦ ἐνδύματος· λοιπὸν δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ κερδίζωσι διπλοῦν καὶ τριπλοῦν καὶ πενταπλοῦν ποσὸν αἱ ἐργάτριαι ἀνεκμετάλλευτοι, ἐργαζόμεναι **ὀλιγώτερον, ἀξιοπρεπέστερον** ἐν τῷ οἴκῳ των καὶ πρὸ παντὸς **ἀσφαλέστερον** ὡς ἐκ τῶν μὴ τόσων συχνῶν ἐν τῷ οἴκῳ **παγίδων** τῆς τιμῆς των χάριν τῆς μητρός, πατρός, ἀδελφῶν, γειτόνων, ἁπάντων ἐπιβλεπόντων ἑκουσίως καὶ τινων ἐμπαθῶς (καὶ ἰδοὺ τὸ πῶς ἄν τις ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο).

Δὲν εἶνε μυριάκις προτιμότερον νὰ φύγωσιν ὅλαι ἐκ τῶν ῥαφείων καὶ νὰ λαμβάνωσιν οἴκοι ἐργασίαν πρὸς ἐκτέλεσιν, ἀφοῦ ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἀπάτης θεωρεῖται πᾶσα ἐργαζομένη εἰς πολλὰ ἀνδρικὰ ῥαφεῖα ὡς ἀριστοῦχος τελειόφοιτος τοῦ προτύπου Ἠθικοῦ Διαφθορείου (τοῦ Ῥαφείου), μέλλουσα ὅσονούπω νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἀνώτερον Πλῆρες Παρθεναφθορεῖον καὶ τέλος πάντων εἰς τὸ Ἀνώτατον καὶ Πληρέστατον Πορνοκομεῖον ;

Τὸ κατ' ἐμὲ κριτὴν θὰ προυτίμων **δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως** νὰ εἰσαγάγω τὴν κόρην μου ἢ τὴν ἀδελφήν μου εἰς τὸ πορνοστάσιον ἢ διὰ πλαγίων ὁδῶν, διότι εἶνε τοῦτο ἁμάρτημα παρθενικὸν μόνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑποκριτικὸν ἢ βλακικόν, ἀλλὰ δή, διότι θὰ καταλογισθῶ μὲν ὡς ἄτιμος διὰ τὴν **δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως** εἰσαγωγὴν τῆς κόρης μου ἢ τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὸ πορνοκομεῖον, ἀλλὰ δὲν θὰ κατελογιζόμην καὶ ὡς **βλὰξ** ἢ ὑποκριτὴς προσποιούμενος, ὅτι δὲν γνωρίζω, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ῥαφεῖον=διαφθορεῖον· λοιπὸν **δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως** ἐκεῖ προτιμητέα ἡ εἰσαγωγή, διότι τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει καὶ μιὰ τιμὴ ποῦ θἄβγῃ θἄβγῃ.

Ὁ πεντηκοντάκορος Δαναός.

« *ΦΤΩΧΟΙ ΣΤΙΧΟΙ* »

ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΡΑΜΕΝΑ « ΚΡΙΝΑ »

Γ΄. Σονέττο.

'ΣΤΗΝ 'ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥ « ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ »

ΕΜΠΡΟΣ ! ΕΛΛΗΝΙΣΜΕ !

Ὢ ΕΛΛΑΣ ! 'Στὸ Γολγοθᾶ ! Σὲ θέλουν σταυρωμένη !
Τοῦ κάκου ! ζητιανεύεις ! Οἱ μεγάλοι δὲν ἀκοῦνε !
Αὐτοὶ θέλουν τὴ 'Λευτεριὰ τῶν Λαῶν σκλαβωμένη !
'Στὸ Γολγοθᾶ ! 'Στ' ἀκάνθινο στεφάνι ! δὲν πονοῦνε !

Ἑλληνισμ' ἐμπρός ! τὴν Ἀνάσταση ἀπ' τὸ Σταυρό σου
μόνος θὰ φέρῃς ! Μὴ προσμένῃς ξένους νὰ σὲ σώσουν.
Νά ! ποῦ σὲ προδώνουν, ὡς ὁ Ἰούδας τὸ Χριστό σου·
κι' ἂς τρῶνε τὸ αἷμα Σου!... Βοήθεια δὲν θὰ σοῦ δώσουν!...

ΕΜΠΡΟΣ ! Οἱ μάρτυρες τοῦ Εἰκοσιένα μὲ φρίκη
μαζύ μας εἶναι ! Ὁ Πατριάρχης μᾶς εὐλογάει !
Ὁ Ῥήγας ψάλλει ! Ὁ Γερμανὸς σημαία βαστάει !

« **τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς !** » Ὢ ! ναί ! αὐτὸ θὰ φέρῃ τὴ **νίκη!**
Ἡ δάφνες τῆς Ἑλλάδος νὰ θεργέψουν θέλουν αἷμα !
Ναί ! αἷμα ἔχ' ἡ 'Λευτεριά, γιὰ φόρεμα, γιὰ Στέμμα.

ΚΟΣΜΑΣ Α. ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ
Δημοδιδάσκαλος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΛΟΥΡΕΝΤΖΑΤΙΚΗ.

Συνεπεῖς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν, τὴν δοθεῖσαν πρὸς τὸν κ. Λουρεντζᾶτον κατὰ τὸ προηγούμενον φύλλον μας περὶ διαρκοῦς ἐφ' ὅρου ζωῆς μου ἢ ζωῆς του ἐλέγχου του, ἐρχόμεθα ἤδη νὰ ὑπενθυμίσωμεν πρὸς τὸν κ. γυμνασιάρχην διάφορα φιλολογικὰ *πράμματα* ἀφορῶντα τὴν χρυσορρήμονα γλῶσσάν του καὶ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους του καὶ νομίζομεν χρέος ἡμῶν ἀπαραίτητον ὡς δημοσιογράφων καταγγελλομένων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν μόνων ἡμῶν ἐλεγκτικῶν καθηκόντων νὰ βαρύνωμεν συχνῶς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ Λουρεντζατικῶν ἄρθρων, ἀφοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων πρωτίστως ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ἀναγέννησις τοῦ Ἔθνους καὶ ἀφοῦ οἱ μὲν γονεῖς δίδουσιν ἡμῖν *τὸ ζῆν*, οἱ δὲ διδάσκαλοι *τὸ εὖ ζῆν*, ὡς πρὸ πάντων ὁ γυμνασιάρχης Λουρεντζᾶτος!

Ἀγνοεῖς ἆρά γε, ὦ φιλόλογε, ὅτι ἡ κωμῳδία ἐπλάσθη διὰ τὰ τρωτὰ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ ὅτι ὁ Ἀριστοφάνης κατεβίβαζεν ἐξ οὐρανῶν καὶ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ αὐτοὺς τοὺς 12 μεγάλους Ὀλυμπίους Θεούς; ἀγνοεῖς ἆρά γε, ὅτι ἡ γελοιογραφία, ἤτε λογοτεχνικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ θὰ ὑφίσταται ἐν τῷ κόσμῳ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι πρόσωπα, οἷον τὸ τοῦ ἀγγελικοῦ τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν μορφὴν Παναγῆ Λουρεντζάτου; ἀγνοεῖς ἆρά γε, ὅτι θὰ ὑφίσταται ῥυπαρογραφία, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εἶνε αὐτοδημιούργημα τῶν γραφόντων, ἀλλ' ἁπλοῦν μίμημα ληφθὲν ἐκ τῶν ἀθυροστόμων γυμνασιαρχῶν Λουρεντζάτων, πρὸς ἔλεγχον δ' αὐτῶν γραφὲν καὶ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν τεῖνον ; ἀγνοεῖς λοιπὸν σὺ ὁ διδάσκαλος τοῦ νέου Ἰσδραὴλ ταῦτα; τί λοιπὸν γνωρίζεις;

Ἀγνοεῖ ἆρά γε ὁ κ. Λουρεντζᾶτος *ὁ μόνος*, ὡς φαίνεται, *παιδαγωγικός*, ὅτι « φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον ἐξομοιοῦσθαι τοῖς ἄρχουσι ;» καὶ ὅτι « ἀνάγκη φύσει διαβαίνειν τὸν τῶν διδασκόντων τρόπον τοῖς διδασκομένοις ; », ἀγνοεῖ, ἐρωτῶμεν τὰ κλασικὰ ταῦτα τῆς φιλολογίας καὶ θεολογίας ῥητά; ἀγνοεῖ ἆρά γε, ὅτι ὁ λόγος εἶνε σκιὰ τοῦ ἔργου καὶ ὅτι χιλιὰς ῥητῶν σοφῶν μαρτυρεῖ τοῦτο, ὅτι ὁ βάρβαρος καὶ χαμερπὴς ἐν τοῖς λόγοις εἶνε καὶ ὅμοιος ἐν τοῖ ἔργοις; καὶ ὅτι εἰς τὰς τρυφερὰς μιμητικωτάτας μαθητικὰς ὑπάρξεις γίγνεται κατὰ χιλιάδα ῥητῶν «διδάσκαλος 'π' ὠδίδασκε καὶ νόμον δὲν ἐκράτει; »

Ἀλλ' ἴσως ὁ κ. Γυμνασιάρχης μὴ τυρβάζων περὶ τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλὰ περὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν τοῦ ἐπωνύμου του πρὸς ἀνακάλυψιν ἱστορικοῦ τινος τίτλου ὑπὸ τῆς ἐξημμένης ἐκ μεγαλείου φαντασίας του, ἴσως ἀγνοεῖ πάντα ταῦτα καὶ ἀνεῦρε μόνον ὡς ὀρθόν, ὅτι τὸ Λορεντζᾶτος δέον νὰ γράφηται διὰ τοῦ *Ω* μεγάλου, ἴσως, ἴσως ὡς ἐμφαίνοντος μέγαν ἄνδρα, ἢ ἴσως' ἴσως ὡς μόνον τούτου τοῦ *Ω* μεγάλου ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ μεγαλειομανοῦς Γυμνασιάρχου ἐν τοῖς σκονισμένοις ἐγγράφοις τοῦ Ἐπωνυμικοῦ Κεφαλληνιακοῦ Ἀρχειοφυλακείου.

Ταῦτα πάντα ἦσάν πως συγκεκαλυμμένα· « ἀλλ' οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐκ ἀπακαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθ' ὧν, ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ (=*γυμνασιακῇ ἕδρᾳ*) εἴπατε, ἐν τῷ φωτί (=*ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ*) ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις (=*ἐν τῇ γυμνασιακῇ αἰθούσῃ πρὸς τοὺς φεῦ ! μαθητάς σου*) κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων (=*ἐνώπιον τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐν Δικαστηρίῳ μεγάλου Ἀκροατηρίου παρρησίᾳ*). *Ματθ.* οὐ δύναμαι ἐγὼ *γράφειν ἀπ' ἐμαυτοῦ* οὐδέν· ἀλλ' ὡς ἀκούω γράφω καὶ ἡ γραφὴ ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ γράφω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῶν μαρτυρησάντων μοι φωνογράφων καὶ τηλεφώνων.

« **Ἐγκώμια** τῆς πολιτικῆς τοῦ Θεοτόκη ἀτελεύτητα δημοσιεύονται ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐλικοθεοτοκικοῦ **Ῥωμάνου**, πρὸς ὑπονόμευσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ἀναβιώσεως. Διὰ πάντα ταῦτα πρωτίστως εὐθύνεται ἡ κυβέρνησις τῆς 15ης Αὐγούστου, καθ' ὁλοκληρίαν ἐπιλαθομένη τῆς ἐπαναστατικῆς καταγωγῆς της, Ἀλλ' ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνεύθυνος καὶ ὁ «Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος», ὅστις δὲν ἀνέγραψεν ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὅρων, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐκ τῶν αὐλικῶν δεσμῶν, διότι ἡ παῦσις τῶν ἀρχηγῶν πριγκιποδυναστικοῦ στρατοῦ εἶναι ἀνεπαρκὴς εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ πα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γράμματος, ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ῥυθμίζονται ὑπὸ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς ».

«Ῥιζοσπάστης» 2 Ὀκτωβρίου 1909.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ.

ΕΛΕΓΧΟ—ΒΟΥΛΙΑΙ.

Ἀπαιτεῖται ὁ **φιλαλήθης** τοῦ ὑπ' ἀριθ. 549 Ζιζανίου, ὅτι ἡ κακοβουλία ὤθησε τὰς στήλας ἐφημερίδων τινῶν νὰ γράψωσι περὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ θείου κηρύγματος, ἐκτὸς ἐὰν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἀνεστράφησαν οἱ ὅροι καὶ ὠνομάσθη ἤδη κακοβουλία ἡ **Ἀλήθεια,** ὡς συνηθέστατα παρ' ἐκφύλοις συμβαίνει

Γράφων ὁ **φιλαλήθης!** ἐν τῷ εἰρημένῳ φύλλῳ τοῦ «Ζιζανίου», ὅτι τὸ **πρῶτον ἤδη!** διὰ τοῦ κ. Λάππα ἐγνώρισεν ἡ Κεφαλληνία θεῖον κήρυγμα καὶ ὅτι οἱ ἱεροὶ ναοὶ τοῦ Ἀργοστολίου, τῶν χωρίων καὶ τῆς Πάλλης ἀντηχοῦσιν εἰσέτι ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ διωρισμένου ἱεροκήρυκος, δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐψεύσθη ὡς **φιλαλήθης!**, οὐδ' ὅτι ἠσέβησεν εἰς τὴν μνήμην ἐκείνων, πρὸ τῶν ὁποίων ὀφείλει πᾶς τις νὰ κλίνῃ γόνυ μετ' εὐλαβείας, — ταῦτα ἀφίεμεν εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ — ἀλλ' ἐπιμένομεν, ὅτι ἀσφαλῶς **ἢ** ἐπλανήθη ἐκλαβὼν ὡς θεῖον κήρυγμα τὰς εὐτραπέλους του ὁμιλίας, τὰς συχνὰς καὶ πυκνὰς, τὰς γενομένας τακτικώτατα κατὰ τὰς θερινὰς ἑσπέρας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πράγματι εἰσέτι ἀντηχεῖ ἡ Πλατεῖα τῆς Ἑνώσεως, **ἢ** ἀνήκει εἰς τὴν Χορείαν ἐκείνων, οἵτινες συμφέρον ἔχουσι νὰ κρατῶσι τὸν Ἐπίσκοπον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων, ὅπερ εἶνε ἡ ἐπιβλαβεστάτη ὑπηρεσία, ἣν τῷ παρέχουσι.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἀδιαφιλονείκητον τῆς ἀληθείας τῶν ὅσων ἐγράφησαν καὶ θὰ γραφῶσι παρακαλοῦμεν τὸν μὲν **φιλαλήθη** νὰ διαψεύσῃ τὰ κακόβουλα φύλλα κατηγορηματικῶς διὰ γεγονότων, τὸν δὲ ἱεροκήρυκα νὰ μὴ ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἀνυποστάτους ἀοριστολογίας τοῦ ἀναλαβόντος ἀτυχῆ ὑπεράσπισιν, **ἀλλὰ νὰ δηλώσῃ** αὐτὸς οὗτος κατὰ τὸ διάστημα τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου εἰς **ποίους** ναοὺς καὶ κατὰ **ποίας** Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκήρυξεν ἐν Ἀργοστολίῳ, ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἐν τῇ Πάλλῃ καὶ **ποσάκις** ἐκ τοῦ νόμου ἦτο ὑπόχρεως νὰ κηρύξῃ· καὶ οὕτω οὐδὲν τῷ ἱεροκήρυκι τότε δεῖ συνηγόρου **Φιλαλήθους** καὶ μαρτύρων. **Ἰδοὺ γὰρ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα.**

Λοιπὸν καλὸ μέτρημα ἀπαιτοῦμεν καὶ ἕνα καὶ ἕνα κάνει δύο.

Τὰ φύλλα δὲ τὰ κακόβουλα, πέποιθα τότε, ὅτι ἄνευ φόβου καὶ ἄνευ πάθους δὲν θὰ ἔχωσι πλέον τάσιν πρὸς τὸ κακολογεῖν, ὅπερ μέχρις ἀριθμήσεως τῶν κηρυγμάτων τοῦ κ. Λάππα λέγεται **ἐλέγχειν.**

Φρονοῦμεν διὰ ταῦτα, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, δι' ἣν ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐγράψαμεν, ὤφειλε ἢ νὰ ἐξαγάγῃ ἡμᾶς τῆς Πλάνης ἢ λάβῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, διότι δὲν θὰ παύσωσι τὰ φύλλα ἀνακινοῦντα τὸ ζήτημα τῆς δράσεως τοῦ ἱεροκήρυκος κατὰ τὴν ἀναφερομένην τριμηνίαν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην εἰς τὸ μέλλον οὐσιώδη ἔλλειψιν αὐτοῦ.

ΑΣΥΓΓΝΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ.

Ἡ « Πανελλήνιος Ἐργατικὴ Ἕνωσις » ἐν τοῖς 6 ἄρθροις τοῦ ψηφίσματος αὐτῆς ἐπὶ τῷ τουφεκισμῷ τοῦ σοσιαλιστοῦ Φερρὲρ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἄρθρον ὡς 4ον.

« 4) Παρακαλεῖ τὸν κ. Δήμαρχον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, ὅπως εἰς ἔνδειξιν συμπαθείας πρὸς τὰς φιλελευθέρους ἐκπολιστικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀδίκως τουφεκισθέντος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τούτου ὀνομάσῃ μίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως « Ὁδὸς Φερρέρ ».

Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης διαμαρτυρόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐντόνως δι' ἀσύγνωστον παράληψιν ἢ παράβασιν καθήκοντος εὐγνωμοσύνης.

Οἱ διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μετ' ἀπορίας των παρατηροῦσιν, ὅτι παρελείφθη νὰ σημειωθῇ ὄνομα Ἱερὸν, ὄνομα μεγάλου πατριώτου, τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς Ἑνώσεως Γερασίμου Λειβαδᾶ, τοῦ Πατριάρχου τοῦ Ῥιζοσπαστισμοῦ, καὶ τοῦ θυσιάσαντος πλουσίαν περιουσίαν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως. Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις τὸν ἐπιτάφιον λόγον τοῦ ποιητοῦ Χαραλάμπους Ἀννίνου, ἐκεῖνον τοῦ μακαρίτου Γερασίμου Μουσούρη καὶ τοῦ δικηγόρου Διονυσίου Ν. Σπινέλη, τὴν βιογραφίαν, ἣν περιέγραψεν ὁ φιλόσοφος Θεόδωρος Καροῦσος καὶ ἥνπερ ἐξηκολούθησεν ὁ εὐπαίδευτος Παῦλος Γρατσιάτος διὰ νὰ ἐννοήσῃ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ Γεράσιμος Λειβαδᾶς, ὁ διανύσας χάριν τῆς πατρίδος του ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις τὸν βίον του καὶ τὸν ὁποῖον πρωταθλητὴν ἀνεγνώρισεν ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ καὶ ὁ Παρνασσὸς ἐπὶ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ ἔλλειψις αὕτη ἡ ἀσύγγνωστος, ἡ ἔλλειψις, λέγω, αὕτη ὑπὸ τίνος προῆλθεν ; ὑπὸ τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου ; ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἀγνοεῖ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς πατρίδος της ἢ ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἐδείχθη ἀγνώμων πρὸς τὸν ἐλευθερωτὴν τῆς πατρίδος καὶ πρὸς τὸν θυσιάσαντα πλουσίαν περιουσίαν καὶ καταλιπόντα ἐν ἄκρᾳ πενίᾳ θήλεα καὶ ἄρρενα τέκνα ;

Ἴδε καὶ «Ἀνάστασιν» Μαρίνου Ἀντύπα ἀριθ. 22 σελ. 4 στήλη 1—2,

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν αὖθις σπαραξικαρδίως δοκιμασθέντα φαρμακέμπορον κ. Λουκᾶν Βαλσαμάκην ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς Ἀθηνᾶς μόλις μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἀπὸ τοῦ προωροτάτου θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ μακαρίτου Εὐαγγελινοῦ

Τὸ ὀξύτατον καὶ αἰχμηρότατον δρέπανον τοῦ Χάρωνος φεῦ ! οὕτως ἀλλεπάλληλον θερίζον ὡρίμους καὶ ἀώρους ὑπάρξεις ἀδιακρίτως, μόνον ἡ Χριστιανικὴ πίστις, μόνον ἡ ἀκράδαντος περὶ ἀθανασίας ἰδέα τῆς ὑψίστης Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θειοτάτης Χριστιανικῆς θρησκείας τελείως ἀμβλύνει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ